

[Peter Larsen.]

huset? Hvad med de landmænd, som både driver industri og handel? De landmænd, der køber industri- og handelsvirksomheder, skal de sammenlignes med bylandmænd, der køber landbrugsejendomme? Hvor går grænserne på alle disse områder? Jeg mener, det er helt nødvendigt at få dette klaret op, for spørgsmålet kan efter vor opfattelse ikke begrænses alene til problemet med bylandmændenes køb af landbrugsejendomme.

Vi har jo den hovedregel, at hvis en fabrikant f. eks. har to virksomheder, hvoraf den ene giver underskud og den anden giver overskud, har han i dag et samlet regnskab, hvor differencen udjævnes. Men hvis man fastholder det princip, som er udgangspunktet for forslagsstillerne, så må det vel få konsekvenser på andre områder. Hvordan vil forholdet være, hvis en mand fra byen køber en ejendom til sin søn, der er under uddannelse, og sønnen ikke er voksen nok til selv at drive denne ejendom, men alligevel ejer den? Hvordan vil de skattemæssige forhold så være?

Jeg har nævnt disse ting blot for at påvise, at der knytter sig så mange tekniske enkeltheder til denne sag, at man ikke uden videre kan sige ja eller nej. Vi har jo også af den højtærede finansminister fået at vide, at man har behandlet problemet i forskellige udvalg, og vi ved også fra landbokommissionen, at man har været inde på visse overvejelser. Ud over landboforeningernes forslag om en skærpelse af lystgårdsbegrebet er der imidlertid ikke fra nogen side, heller ikke fra radikal side, stillet noget konkret forslag. Derfor synes jeg, at disse forhold må begrundes nærmere, for de har jo både en økonomisk, en erhvervsmæssig og en skattemæssig side. Vi har fra venstres side intet imod, at man i udvalget overvejer, hvordan man kan komme igennem, og om det er muligt at finde en løsning. Vi vil i øvrigt finde, at landbokommissionen er det rette forum for disse spørgsmåls endelige afklaring.

Foged: Det radikale parti kan da ikke anke over, at vi ikke giver deres forslag fornøden interesse, for jeg har også tænkt mig at sige lidt om disse forslag. Jeg vil nærmest sige det på den måde, at det radi-

kale parti hermed har givet bolden op til langt videregående drøftelser.

Der er så mange faktorer, der indvirker på de forskellige forhold ved landbruget, og når man nu fra radikal side vil foretage visse udspil for derved at animere landbrugets unge til at blive ved erhvervet, vil jeg pege på, at jeg tror, vore forsømmelser på mange skattepolitiske områder er den egentlige årsag til vanskelighederne; venstre følger derfor med stor opmærksomhed dette udspil. Vi bemærker også, at disse forslag fremkommer, efter at de radikales samarbejde i regeringen med socialdemokratiet er ophørt. De radikale får jo på dette område et særligt ansvar, for man må vel sige, at de kunne have fremsat deres forslag og eventuelt fået lidt mere positiv medvirken til dem, hvis de var fremsat, medens de radikale endnu sad i regeringen.

Men vi har bemærket, at forslag, som f. eks. ophævelse af grundstigningsskylden, der ved et uheld også kom til at hvile på landbruget, og som venstre og det konservative folkeparti før valget stillede forslag om, ikke dengang havde mulighed for at blive vedtaget. Efter valget har forslaget fået tilslutning fra såvel socialdemokratisk som radikal side. Der må altså tilsyneladende være visse nye perspektiver i det politiske arbejde. Vi har også bemærket, at problemet omkring bygningsskatterne er blevet genoptaget af de radikale, og det er ikke noget uvæsentligt spørgsmål for landbruget og dets ungdom, heller ikke uvæsentligt for den ungdom, der skal købe og første-gangsetableres.

Under fremsættelsen af lovforslaget vedrørende ændringer i beskatningen af faste ejendomme sagde det ærede medlem hr. A. C. Normann i sin fremsættelsestale:

„Samtidig ser vi gerne overvejet, om man kan finde en praktisk form for helt at rydde bordet for al bygningsskyld“.

Venstre har længe, men uden resultat, forsøgt at få disse bygningsskatter afviklet over en væsentlig kortere periode end den, der er forudsat i loven, og som er 28 år, men vi har ikke fået tilslutning fra det radikale parti lige så lidt som fra socialdemokratiet. Hvis det radikale parti virkelig mener noget alvorligt med et sådant forslag, ville en ændring allerede før valget kunne have fået flertal i folketinget.